

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.839/2016/6.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás jogellenessége és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.012/2016/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.322/2013/42.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.012/2016/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja.

A felülvizsgálati eljárásban a felek a költségeiket maguk viselik.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2006. szeptember 11-étől állt az alperes alkalmazásában.

Karbantartási részlegvezető volt, majd a forgácsolóüzem csoportvezetőjeként dolgozott a munkaviszonya megszűntetéséig. 2009. március 30. óta szakszervezeti tisztségviselő is volt.

- [2] A felperes v. lakos lévén a 2007. április 30-án kelt lakásbérleti szerződés alapján 2007. májusától határozatlan időre bérbe vett egy ingatlant D-ban, amelyre tekintettel albérleti támogatást igényelt a munkáltatótól. Ezt követően 2009. március 3-án lakásbérleti szerződést kötött egy másik lakásra, majd 2013. július 3-án ismét albérleti támogatás iránti kérelmet terjesztett elő. Ennek indokolása szerint V-n lakik, amely 71 km-re található a munkahelyétől, nincs birtokában ingatlan és albérletben lakik, szüksége van anyagi támogatásra. A támogatási kérelme alapjául a 2012. április 1-jén kelt albérleti szerződés szolgált.
- [3] Az alperes belső ellenőrzést folytatott az albérleti támogatásokkal kapcsolatban, és a 2013. július 8-án kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy 2006. szeptember 11-étől több alkalommal úgy igényelt támogatást, hogy a bérleti jogviszonyának, illetve annak időtartamának kellő igazolását elmulasztotta. Erre tekintettel felfüggesztette a felperes által 2006. június 3-án albérleti támogatás iránti kérelem elbírálását és felhívta a felperest, hogy 2006. szeptember 11-étől igazolja a támogatás alapját képező bérleti jogviszonyait, és az azzal kapcsolatos körülményeket.
- [4] 2013. július 12-én meghallgatták a felperest, majd erre július 17-én ismételten sor került.
- [5] A munkáltató 2013. július 30-án azonnali hatályú felmondással szüntette meg a felperes jogviszonyát. Ennek indokolása szerint 2006. szeptemberétől többször úgy igényelt támogatást, hogy a bérleti jogviszonyának, illetőleg annak időtartamának igazolását elmulasztotta. Jogviszonyait ugyan bejelentette, de azok megszűnésének tényét és az új bérleti jogviszony bejelentését elmulasztotta.
 - 1.) 2006. szeptember 11-étől nem igazolta utólag, hogy jogszerűen vett igénybe albérleti támogatást, és szándékosan megtagadta az ezzel kapcsolatos adatszolgáltatást.
 - 2.) A felperesnek lehetősége volt igazolni, hogy az adott időszakra jogszerűen igényelt támogatást, de az erre vonatkozó adatszolgáltatást szándékosan megtagadta.
 - 3.) A felperes által benyújtott egyik szerződésből kitűnik, hogy az csupán elnevezésében bérleti szerződés, tartalmát tekintve haszonkölcsön szerződés, mivel szándékosan olyan szerződést kreált az élettársával, amely úgy tüntette fel az élettárs tulajdonában lévő ingatlant, mintha a felperes azt bérelné, és azért bérleti díjat fizetne. Valójában az ingatlan használatával járó rezsiköltségek megfizetését kérte bérleti díj címén.
 - 4.) A lakcímében és személyi adataiban bekövetkezett változásokat több esetben nem jelentette.
 - 5.) A felperes hamisan kívánta igazolni a támogatás felvételének jogalapját (bérleti jogviszony fennállását), és ezzel szándékosan

és jelentős mértékben megszegte az együttműködési, tájékoztatási, illetőleg igazmondási kötelezettségét.

A felperes kereseti kérelme és az alperes viszontkeresete, illetve ellenkérelme

- [6] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy a munkáltató jogellenesen szüntette meg a jogviszonyát, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását igényelte. 1.000.000 forint nem vagyoni kár megfizetését is kérte az alperestől. Álláspontja szerint szakszervezeti tisztségviselő volt, vele szemben a munkáltató megsértette a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét, illetve diszkriminációt is alkalmazott.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, majd viszontkeresetet terjesztett elő. Az alperes ebben kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest 2010. július 5. és 2013. január 31. közötti időszakra jogalap nélkül igényelt és felvett albérleti hozzájárulás címén 930.000 forint és annak kamata megfizetésére, valamint az Mt. 179. §-a alapján 265.050 forint megtérítését is igényelte. Az alperes a viszontkeresetében kérte még a felperestől a 2013. március és 2013. június közötti időszakra jogalap nélkül igényelt és kapott szakszervezeti tisztségviselőt megillető munkaidő-kedvezmény ellenértékének visszafizetését 259.605 forint összegben.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.322/2013/42. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, és törvényes levonásokkal terhelten 959.350 forint, valamint áfával növelten 203.200 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte az alperest kereseti illeték fizetésére is.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra.
- [10] Kifejtette, hogy az alperesnél az albérleti támogatás igénybevételére vonatkozóan nem volt írásbeli szabályozás, a munkáltató csak 2013. februárjában adott ki egy lakhatási támogatásra vonatkozó szabályzatot, így a kifizetés a kialakult gyakorlat alapján történt. Ennek feltétele volt, hogy a munkáltató 50 km-nél távolabbi állandó lakóhellyel rendelkezzen, a nevén ne legyen ingatlan, és mutasson be a munkáltatónak albérleti szerződést. Ezen követelményeknek a felperes eleget tett.
- [11] Az elsőfokú bíróság utalt az Mt. 186. § (1) bekezdése szerint arra, hogy a munkajogi igény 3 év alatt évül el, amit a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia. Ebből következően az alperes nem alapíthat igényt az azonnali hatályú felmondást megelőző 3 éven

túli felperesi kötelezettségszegésekre. Ebből következően a 2010. július 1-jét megelőző időszak történéseit nem vehette volna figyelembe az azonnali hatályú felmondás indokolásakor.

- [12] Az alperes által megjelölt felperesi kötelezettségszegések súlyát illetően a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a feltételeknek az igény benyújtásakor megfelelt. Nem vitás, hogy folyamatosan albérletben lakott a munkaviszonya kezdetét követő időszaktól, azaz a munkáltatói feltételek alapján jogosult volt hozzájárulásra. A perben nem merült fel olyan adat, hogy a felperes saját tulajdonú ingatlant vásárolt volna.
- [13] Az alperes által hivatkozott „haszonkölcsön szerződés” kapcsán a bíróság megállapította, hogy önmagában az a körülmény, miszerint az élettárs tulajdonában lévő lakhatásra igényelt albérleti hozzájárulás, nem minősül a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékosan és jelentős mértékben történő megszegésnek. Feltételezhető, hogy a felperes annak ellenére, hogy az élettársa saját tulajdonú ingatlanában lakott, a lakhatási költségekhez hozzájárult.
- [14] Az azonnali hatályú felmondásban írt indok, miszerint a lakcímében, illetőleg egyéb személyes adataiban bekövetkezett változásokat nem jelentette be, nem tekinthető olyan súlyúnak, amely a munkaviszony azonnali hatályú felmondását vonhatná maga után.
- [15] A bíróság nem tartotta alaposnak a felperes nem vagyoni kárigényét, és arra utalt, hogy nem jogosulatlanul vette fel az albérleti hozzájárulást a fent kifejtettek alapján.
- [16] A bíróság megalapozatlannak találta a szakszervezeti tisztségviselőt megillető munkaidő-kedvezmény ellenértékére vonatkozó igényt is. Az Mt. 164. § előírja, hogy 60 napon túl abban az esetben követelhető vissza a jogalap nélkül kifizetett munkabér, ha a munkavállalónak a kifizetés alaptalanságát fel kellett ismernie, vagy azt maga idézte elő. Az alperes nem bizonyította, hogy a kifizetésre alaptalanul került sor, és azt sem, hogy azt a felperesnek fel kellett volna ismernie.
- [17] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.012/2016/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet fellebbezett részében részben megváltoztatta, és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 810.000 forintot és annak kamatát. Mellőzte az alperes perköltségben és illetékben való marasztalását, és kötelezte a felperest perköltség viselésére. Kimondta, hogy a kereseti illeték az államot terheli. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest másodfokú perköltség fizetésére is azzal, hogy a fellebbezési illetéket is az állam viseli.
- [18] A másodfokú bíróság ítélete szerint a munkáltató 2013. július 8-án a lakhatási támogatás igénybe vételének szabályszerűségét tisztázandó rendelt el vizsgálatot a felperest érintően. A munkavállaló tájékoztatást kapott arról, hogy a 2006. szeptember 11-étől folyósított albérleti támogatások vizsgálata került

napirendre, egyidejűleg tájékoztatták az utólagos revízióval kapcsolatos kötelezettségeiről, az e körben szükséges okirati és egyéb bizonyítékai bemutatásának szükségességéről.

- [19] A vizsgálat 2013. július 12-én, valamint 17-én a felperes személyes meghallgatását vette napirendre, a releváns kérdések azonban ezen alkalmakkor maradéktalanul nem voltak tisztázhatók. A felperes azt az álláspontot alakította ki, hogy vizsgálódásnak a 2013. februári munkáltatói szabályzat hatályba lépését követő időszakra nézve lehet helye, a szóban forgó időszakot pedig lefedte az alperes rendelkezésére álló albérleti szerződés. A felperes jogi álláspontjánál fogva a munkáltatói elvárásoknak nem tett eleget, a korábbi időszakra nézve nyilatkozatot nem tett, az ellenőrzés lefolytatását nem segítette, e kérdésben nem működött együtt a munkáltatójával.
- [20] A munkáltató ellenőrzési jogának gyakorlása, vizsgálódásának időbeli terjedelme nem korlátozódott a munkajogi elévülési időre, e tekintetben nem volt jelentősége a szabályzat hatályba lépése időpontjának sem. Ennek egyebek mellett az a magyarázata, hogy az ellenőrzés eredményének adójogi, esetlegesen büntetőjogi követelményei a munkajogi elévülési időtől függetlenül vonhatók le.
- [21] A felperes tévesen ítélte meg a vizsgálatbeli szerepét, a munkáltatónak a jogosultsági feltételeket tisztázó eljárását nem segítette, több vizsgálat alá vont év vonatkozásában a nyilatkozattételt megtagadta, a szükséges adatokat, okirati bizonyítékokat nem szolgáltatatta, nem bizonyult együttműködőnek.
- [22] A rendelkezésre álló okiratok alapján igazolást nyert azon jogkörgyakorlási kifogás, hogy a felperes lakcímváltozásait, az engedélyezés alapját képező adatokban bekövetkezett változást több esetben nem jelentette be, vállalat kötelezettségének nem tett eleget.
- [23] A jogosultsági feltételek fennállta azonban nem csupán „alaki” okok mentén mutatkozik kérdésesnek tekintettel a felperes bérlői-albérlői státuszára is. Amíg 2010. júliusától H.E.-val, az élettársával közös ingatlanban élt, a D.M.K. lakás bérlője, maga H.E. volt. A bérbeadó hozzájárult, hogy a felperes az ingatlanban éljen, de ezzel nem vált bérlőtárssá. Ezt bizonyítja, hogy a felperes és az élettársa a tulajdonos jóváhagyásával albérleti szerződést kötött, amelyben bérleti díjként az amúgy is fizetendő rezsiköltséget kötötték ki. A régi Ptk. 423. §-a szerint bérleti vagy albérleti szerződés alapján a bérbeadó köteles a dolgot időlegesen a bérlő használatába adni, a bérlő pedig bért fizetni. A rezsiköltséget az ingatlant használónak természetsszerűleg viselnie kell, ezen felül a felperest tényleges bérfizetési kötelezettség nem terhelte.
- [24] A felperesnek kvalifikált munkavállalóként, szakszervezeti tisztségviselőként át kellett látnia az igényjogosultság, azaz a támogatási feltételek igazolásának jelentőségét.
- [25] Az elévülési időre tekintettel a jogosulatlanul igénybe vett albérleti hozzájárulás mértékét a másodfokú bíróság 810.000

forintra csökkentette.

- [26] A szakszervezeti munkaidő-kedvezmény fejében fizetett juttatás visszakövetelésére vonatkozó viszontkereseti igény megalapozatlansága tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást, amelyet a másodfokú bíróság az ítéletében megerősített.
- [27] A bérkifizetés jogalap nélküli mivolta nem volt megállapítható, annak felismerése kérdésének nincs jelentősége a jelen eljárásban.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme

- [28] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Másodlagosan a felperes lakhatási támogatása összegének leszállítását kérte legfeljebb a 2012. április 1. és 2013. január 31. közötti időszak vonatkozásában.
- [29] A felülvizsgálati érvelés szerint a másodfokú bíróság ítéletében foglaltak iratellenesek, és a tények kirívóan okszerűtlenül kerültek értékelésre, ezáltal sérült a Pp. 206. §-a.
- [30] Az alperes a jelen ügyet megelőzően egyszer sem tette vizsgálat tárgyává, hogy a munkavállalók a lakhatásuk saját megoldásai során egyedül vagy többen laknak-e együtt, hogy az albérleti díjat ki, milyen mértékben fizeti a bérbeadónak, és az együttlakó munkatársak hogyan osztják meg egymás között a lakhatás rezsiköltségeit.
- [31] A felperes hivatkozott az Mt. 16. § és 17. §-ában foglaltakra, és arra, hogy a munkáltató egyoldalúan kialakított gyakorlatot érvényesített.
- [32] Az állandó lakhely hivatalos adatként a munkáltató rendelkezésére állt, és tételes szabályozás hiányában a 2013. év előtti időpontokra kizárólag a lakhatási támogatás munkavállalók által történő nyomtatvány című kérelem szolgálhat alapul, aminek pedig a felperes megfelelt.
- [33] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elévülést a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia [Mt. 286. § (3) bekezdés], ekként az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló tényeket csak 2010. július 30-át követően kellett értékelni.
- [34] A felülvizsgálati érvelés szerint a munkáltató tévesen értékelte a kötelezettség súlyát, e körben utalt a EBH2005.1344. számú határozatra.
- [35] A felperes hivatkozott az Mt. 6. § (2) bekezdésére, amely szerint önmagában az élettársi kapcsolat alatt történő támogatás felvétele nem volt jogellenes magatartás. Utalt továbbá a Ptk. 200. §-ára, amely értelmében a szerződés tartalmát a felek szabadon határozhatják meg.
- [36] A jogerős ítéleti megállapítással szemben a lakhatási szabályzat hatályba lépésének önálló jogi jelentősége van mind a jogosultságok vizsgálata, mind a szankciók alkalmazhatósága terén. A felperes a

társaságnak sem szándékosan, sem súlyosan gondatlanul nem okozott kárt, amikor az albérleti támogatást felvette 2007. és 2012. decembere között, hiszen a feltételeknek mindvégig megfelelt. Nem jelenti az együttműködés megtagadását, ha egy munkavállaló vitatja a 3 éven túli visszamenőleges dokumentumok csatolását.

- [37] A jogalap nélküli juttatás felvétele, ha az nem volt szándékos, sem súlyosan gondatlan, csak a visszafizetési kötelezettséget alapozza meg, de az azonnali hatályú munkaviszony megszüntetést nem. Az együttműködési kötelezettségének végül a felperes eleget tett, a cselekménye nem meríti ki az azonnali hatályú felmondás kritériumait. Jelen ügyben csak annak van jelentősége, hogy az intézkedés törvényi feltételeit egy egzaktan nem értelmezhető juttatási rendszer egyes elemeinek megsértése megalapozhatja-e vagy sem.
- [38] A felperes a kereseti kérelmének összegszerűségével összefüggésben utalt az Mt. 82. §-ának (3) és (4) bekezdésében rögzítettekre.
- [39] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben az eljárás során tett nyilatkozatait tartotta fenn. Ezen túlmenően csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel élt.
- [40] A perbeli esetben a munkáltató munkaidő-kedvezményt biztosított a felperes mint szakszervezeti tag munkavállaló kérésére. Az alperes a munkaidő-kedvezményt az alapul szolgáló tények (szakszervezeti taglétszám) utólagos igazolásához kötve adta. Rögzíteni kell, hogy az ezzel kapcsolatos vita az érintett felek és a szakszervezetet vezető szakszervezeti titkár (azaz a felperes) előtt ismert volt, ahogy arra a másodfokú bíróság is hivatkozott.
- [41] A munkaidő-kedvezménnyel kapcsolatos vita valamennyi érintett által tudott volt, így a kifizetés alaptalanságát a felperesnek fel kellett ismernie. A szakszervezeti érdek-képviselési tevékenységet ellátó munkavállalót, jelen ügyben a felperest megillető munkaidő-kedvezmény alapja a szakszervezet taglétszáma, amely jelen ügy során nem nyert bizonyítást. A Kúria Mfv.II.10.611/2015/6. számú ítélete szerint „A fenti jogszabályhely a munkaidő-kedvezményről, mint a szakszervezeti érdek-képviselési tevékenységet ellátó munkavállalónak járó kedvezményről, és nem mint a szakszervezetet megillető kedvezményről rendelkezik ...”. Mivel a felperes mint munkavállaló a neki járó munkaidő-kedvezményt vette igénybe, amelyről utólag kiderült hogy nem járt, a munkaidő-kedvezmény időszakára kifizetett távolléti díj fizetését maga idézte elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [42] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott, a csatlakozó felülvizsgálati kérelmet pedig hivatalból kellett elutasítani.
- [43] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati

kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [44] A felperes alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy 2013. előtt az albérleti hozzájárulás fizetési feltételei nem voltak egyértelműen szabályozva. Azokat nem vitásan írásban csak 2013. február 1-jén rögzítették, azonban az alperes az eljárás során bizonyította, hogy az ezen időpontot megelőző időszakban is a munkáltató meghatározott feltételek fennállása esetén fizetett ezen a jogcímen, ezzel pedig a felperes is tisztában volt (Pp. 206. §).
- [45] A felperes megalapozatlanul hivatkozott az Mt. 16. §-ának és 17. §-ának megsértésére a munkáltató egyoldalú kötelezettségvállalásával összefüggésben. Az alperes albérleti hozzájárulás fizetésére kötelezettséget vállalt, azonban csak meghatározott célból és feltételek fennállása esetén. Mindezt a másodfokú bíróság helytállónan vonta vizsgálódási körébe, és a rendelkezésre álló adatokból helyes következtetésre jutott (Pp. 206. §). Annak a felperesi hivatkozásnak a jelen per eldöntése szempontjából pedig nincs jelentősége, miszerint az alperes korábban nem vizsgálta, hogy az ingatlanban hányan laknak. Ettől nem volt elzárva, de jelen esetben is csak annak körében értékelte az alperes, hogy a felperes és az élettársa tekintetében hogyan alakultak a lakhatási feltételek.
- [46] A felperes az eset kivizsgálása során elfoglalt álláspontja miatt egyáltalán nem működött közre, így az Mt. 286. § (3) bekezdésében foglaltaknak a cselekmény megítélésékor nem volt kiemelt jelentősége.
- [47] A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a felperes és élettársa közös ingatlanban lakott. Az albérleti szerződés szerint bérleti díjként az amúgy is fizetendő rezsiköltséget kötötték ki. Ezt az ingatlan használóinak mindenképpen fizetniük kell, a felperest tényleges fizetési kötelezettség a lakhatásért nem terhelte. Ezért nyilvánvalóan úgy igényelt az alperestől albérleti díjat (ténylegesen rezsiköltséget), hogy az nem felelt meg az alperesi fizetési szándékának, a díjkifizetés céljának. Ezáltal - az együttműködési kötelezettség megsértését is értékelve - pedig a felperes olyan magatartást tanúsított, amely a jogviszony megszüntetés jogszerű indoka lehetett [Mt. 78. § (1) bekezdés].
- [48] A felperes 2010. július és 2013. februárja között jogalap nélkül vett fel albérleti hozzájárulást. Az összegaszerőséget illetően helyes a jogerős ítélet döntése figyelemmel az elévülési időre [Mt. 179. §, régi Mt. 166. § (1) bekezdés].
- [49] Az alperes viszontkeresetként előterjesztett igényével összefüggésben élt csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel. Ebben a vonatkozásban azonban ő tekinthető felperesnek, igénye a per főtárgyának tekintendő. Ebből következően az alperes felülvizsgálati kérelemmel élhetett volna, de a viszontkeresete körében csatlakozó felülvizsgálati kérelem előterjesztésére annak

járvulékos jellege miatt [Pp. 244. § (1) bekezdés, 270. § (1) bekezdés] nem volt lehetősége, mivel a felperes felülvizsgálati kérelemmel e körben nem élt. A Pp. 272. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidőt elmulasztotta, így a csatlakozó felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának volt helye a Pp. 237. §-a szerint.

- [50] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján, míg az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította a Pp. 272. §-ának (1) bekezdése szerint.

A döntés elvi tartalma

- [51] Az alperes vizontkeresetként előterjesztett igényével összefüggésben élt csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel. E tekintetben ő volt a felperes, igénye a per fő tárgya volt, így felülvizsgálati kérelmet terjeszthetett volna elő. Vizontkeresettel nem élhetett azonban annak járvulékos jellege miatt [Pp. 270. § (1) bekezdés, 272. § (1) bekezdés, 244. §].

Záró rész

- [52] A felek a felülvizsgálati eljárásban a költségeiket maguk viselik a Pp. 81. §-a szerint.
- [53] A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.
- [54] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. december 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Nné

tisztviselő